

for Indførelse af denne Sygdom blev for nogle Aar siden drøftet, da jydsk Landmænd vare samlede, nemlig ved deres Fællesforenings Møde i 1897. Der var Spørgsmaalet fremme om at rette en Anmodning til Regeringen om at paalægge Karantæne for de russiske Heste, en Karantæne, der skulde strække sig over 3 à 4 Uger. Tanken derom fandt kun meget ringe Tilslutning hos de jydsk Landmænd, idet kun 24 af dem, der vare mødte paa Delegeretmødet, stemte derfor, Resten var derimod. Jeg tror derfor, som jeg før bemærkede, at handle i Overensstemmelse med det almindelige Ønske hos Landbefolkningen, naar jeg har den Opfattelse kun at ville skride ind med Hensyn til denne Sygdom, for saa vidt Forholdene skulde forværre sig og blive betydelig anderledes, end de ere i Øjeblikket.

Hage: Den højtærede Minister har allerede fremhævet, at der ikke paa Grund af Sundhedstilstanden i Øjeblikket blandt Hestene er nogen særlig Grund til at tage skarpe Forholdsregler. Efter den foreliggende Forespørgsel kunde man let tro, at der var forefaldet Tilfælde, som ikke vare blevne mig bekendt, men det er altsaa ikke saa, Sundhedstilstanden maa i Virkeligheden siges at være god. Skulde der nu foretages ekstraordinære Forholdsregler, forekommer det mig ganske vist, at saa maatte der ogsaa foreligge en særlig Grund dertil, idet man maa erindre, at de altid medføre ret store Konsekvenser og Ubehageligheder, tidt større Konsekvenser og Ubehageligheder, end man i Øjeblikket kan overse. Det ærede Medlem har ikke givet saadanne statistiske Oplysninger om Snive, at man derved faar Indtryk af, at man staar over for en Samfundsfare. Han har nævnt nogle meget gamle Eksempler, men det forekommer mig, at det kun var for 1857 og 1858, at Summerne vare nogenlunde betydelige, og saa omtalte han Tilfældet fra 1898, hvor Summen jo var 20,000 Kr. Men man har ikke af de af ham givne Oplysninger faaet det Indtryk, at man virkelig stod over for en Samfundsfare. Jeg tror heller ikke, at det har staaet den ærede Forespørger ganske klart, hvilke Følger et Forbud mod Indførsel af Heste vil faa. Han udtalte sig ikke ganske tydelig, om han ønskede et saadant Forbud, men det kunne vi maaske faa at vide. Han fremhævede kun denne Skrivelse fra det veterinære Sundhedsraad i 1898, hvori der stilledes 2 For-

slag: fuldstændigt Forbud eller Karantæne med Prøve, men jeg fik ikke noget klart Indtryk af, hvilket han ønskede. Dog forekom det mig nærmest, at han ønskede fuldstændigt Forbud, og et sligt Forbud skulde vel saa nærmest ramme russiske Heste. Den ærede Forespørger omtalte jo, at Faren fortrinsvis kommer derfra, og det veterinære Sundhedsraads Skrivelse til Ministeriet i 1898 omtalte ogsaa Faren som kommende fra de russiske Heste. Dertil vil jeg først bemærke, at netop den betydelige Indførsel af russiske Heste, som den ærede Forespørger opgjorde til 4,200, viser, at der her i Landet er et Ønske om at faa disse Dyr. Det er navnlig Smaakaarsfolk, der købe disse smaa billige Heste, som de bruge paa deres Smaalodder, og det vilde ganske sikkert føles som et betydeligt Savn for mange, om de ikke kunde faa disse Heste. Dernæst maa den ærede Forespørger ogsaa erindre, at man risikerer at staa over for Repræssalier fra Udlandet, der kunde blive meget skæbnesvangre for vor egen Hestehandel. Vi kunne i saa Fald let risikere Forbud fra andre Lande; thi den ærede Forespørger maa jo vel erindre, at det nytter ikke at forbyde Indførsel af russiske Heste fra Rusland, vi maatte forbyde hele Verden, i alt Fald alle Nabolandene, at indføre russiske Heste. Naar en Hest f. Eks. kommer fra Tyskland, kan man, naar der kun er Forbud mod Rusland, ikke sige: Nej, den Hest har De købt for en Maaned siden i Rusland, den kan De ikke faa ind her. Forbudet maatte gælde samtlige Lande, og det vilde jeg være overordentlig betænkelig ved, naar vi ikke stod lige over for en stor Fare. — Den ærede Forespørger nævnedes, at Ministeren vistnok efter Loven 14. April kunde udstede slige Forbud. Jeg forstaar nu ikke § 14 i denne Lov saaledes. Naar Ministeren staar over for et aktuelt Tilfælde, hvad der omhandles i § 14, kan han foretage en foreløbig Foranstaltning; den ærede Forespørger mente vistnok, at Forbudet skulde være permanent, men det tror jeg ikke ligger i § 14. Jeg er i det hele taget en Modstander af denne Slutning af fra Omverdenen. Vi bebrejde Omverdenen, at de rejse Toldmure og Forbud mod os paa alle Omraader, men vi glemme, at vi med Hensyn til Indførsel af levende Dyr ere optraadte meget rigoristisk. Hvis man vil gennemføre Bekendtgørelsen af 13. Juni 1896, vil man se, at Indførelsen af samtlige Drøvtyggere og Svin er forbudt fra Storbritannien, Irland,